

B. J.

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) ZAMKOWA 3-3

Nr.

Wilno, dnia

24 maja

1930 roku.

273.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Dział. Str.

1. Konflikt na pograniczu polsko-litewskim i jego skutki.- I. 1.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WNIĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

2. "Rytas" o wizach.- III. 1.
K r o n i k a .
3. Sprawa oskarżonych o szpiegostwo na rzecz Polski.- " 2.

---000---

§



I.ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Wypadek na pograniczu polsko-litewskim i jego skutki.

W dniu 21 b.m. ELTA opublikowała następujący komunikat: 18-go maja wieczorem we wsi Dmitrówka, znajdującej się po drugiej stronie linii administracyjnej przy samem miasteczku Orany, miał miejsce wstrząsający wypadek. Za zezwoleniem polskiego sierżanta Wiłkowskiego, miejscowa młodzież wiejska urządziła zabawę, w której brało udział około 40 osób. Sierżanta Wiłkowskiego na zabawę nie zaproszono. Około wpół do 12-ej wieczorem do lokalu, gdzie tańczyła młodzież, wdarł się wyżej wymieniony sierżant w towarzystwie jednego polskiego żołnierza i zażądał, aby młodzież natychmiast rozeszła się. Żołnierz jednego z uczestników zabawy, Jakóba Kurkutisa, uderzył kolbą. Widząc to, inni mężczyźni rzucili się do żołnierza i wyprowadzili go za drzwi. Wkrótce potem sierżant Wiłkowski przyprowadził około 25 żołnierzy, którzy zaczęli bić kolbami uczestników zabawy. Sierżant Wiłkowski bagnetem przebił Kurkutisowi gardło. Inni uczestnicy zabawy, widząc zagrażające niebezpieczeństwo, zaczęli uciekać. Żołnierze polscy odprowadzili uciekających ogniem karabinowym. Nieprzytomnego Kurkutisa żołnierze rzucili na podwórzu, gdzie zranionemu Wiłkowski przebił jeszcze bagnetem plecy. Gdy się wszyscy rozbiegli, żołnierze zaczęli nieludzko bić kolbami obecne na zabawie kobiety i dziewczęta. Pokłótego bagnetem Kurkutisa żołnierze polscy zawlekli na posterunek. Tu ranny odzyskał przytomność i czując zbliżającą się śmierć, prosił żołnierzy o zawożenie ojca, z którym chciał się pożegnać. Wszelako żołnierze nie zwracali uwagi na prośbę i nawet wypędzili przy pomocy kolb przybyłe na posterunek kobiety, które chciały opatrzyć mu rany. Brat ciężko rannego Kurkutisa, próbował przez komin wyleść na dach i ukryć się, lecz został zauważony przez żołnierzy polskich i ostrzelany ogniem karabinowym. Zraniony dwoma strzałami w nogi, spadł na ziemię. Następnie Wiłkowski wrzucił do lokalu zabawy bombę, która zburzyła całe wnętrze. Egzekucja trwała do godziny 3 ra n. Charakterystycznym jest powiedzenie wzburzonego sierżanta, że on "zabił dwóch Litwinów i bez ich krwi żyć nie może". Ogółem Polacy oddali około 100 strzałów, z nich około 15 przeszło na naszą stronę. Krzyki bitych, strzelanina, nieludzkie klątwy Polaków, słyszane były w całej okolicy. Przedwczoraj rano do Dmitrówki przybył kpt.Boncler, który zarządził dokonanie aresztów wśród mieszkańców. Zostali aresztowani: Władysław Bapiński, Piotr Kurkutis i Ganceras. Nieco później aresztowano Aleksandra Kurkutisa, rannego w obie nogi. Na rozkaz kpt.Bonclera, ciężko zranionego Jakóba Kurkutisa odwieziono do szpitala, w drodze jednak zmarł. Polacy wszczęli energiczne dochodzenie. Są wiadomości, iż dochodzenie prowadzi się w kierunku prowokacyjnym. Są chęci zamaskowania nieludzkiej samowoli żołnierzy polskiej, zwalając całą winę na ludność. Żołnierzy polskich namawia się do złożenia zeznań, jakoby zatrzymany Ganceras osiem razy strzelił do nich, iż organizował i namawiał ludzi, by w podstępny sposób zwabili na zabawę polskich żołnierzy, rozbili stacjonujący w Dmitrówce polski posterunek i oddali Litwinom /?/.

W związku z tym wypadkiem Polacy zamknęli most orański, nie pozwalając mieszkańcom na roboty rolne po drugiej stronie linii administracyjnej.

O powyższym zajściu P.A.T. wydał następujący komunikat:

"Wobec fałszywych i tendencyjnych informacji, rozpowszechnianych przez pewne organy prasy litewskiej i niemieckiej o zajściu we wsi Dmitrówka, otrzymujemy z Dowództwa Korpusu Ochrony Pogranicza następujący faktyczny przebieg zajścia: Dnia 18 b.m. mieszkańcy wsi Dmitrówka urządzili bez zezwolenia kompetentnej władzy zabawę, na którą przybyli mieszkańcy i innych wsi. Dowódca strażnicy, plutonowy Witasiał, około godziny 21 zameldował o tem dowódcy bataljonu. Kwatermistrz kpt. Sokołowski, zastępujący dowódcę bataljonu, na pod

1944

1944

1944

stawie instrukcyj K.O.P. /art.13 p.73/ rozkazał zabawę niezwłocznie przerwać. Plut.Witasiak z trzema uzbrojonymi żołnierzami wszedł do izby, gdzie odbywała się zabawa i zażądał rozejścia się zebranych. Osobnicy cywilni w liczbie około 30 rzucili się na żołnierzy, chcąc rozbroić ich, przy czem jeden z cywilnych osobników zadał ranę w głowę szeregowcowi Marchewce tępem narzędziem, wskutek czego wymieniony szeregowiec zemdlął. Wówczas plut.Witasiak i dwaj pozostali szeregowcy użyli bagnatów i kolb, rozpędzając tłum. Jeden z trzech przytrzymanych osobników cywilnych został ranny bagnetem. Dochodzenie prowadzi posterunek żandarmerji wspólnie z posterunkiem policji państwowej."

W związku z tem "Lietuvos Aidas" podaje, że minister Zaunius przesłał na ręce generalnego sekretarza Ligi Narodów, Drummonda, telegram w sprawie zachowania się żołnierzy polskich na wieczorku młodzieży litewskiej we wsi Dmitrówka, gdzie były ofiary w ludziach. Telegram opisuje zajście i wskazuje na niebezpieczeństwo, jakie zajścia podobne wywołują. Poza tem dr.Zaunius prosi sir.Drummonda o zakomunikowanie o tem wszystkiem przewodniczącemu Rady Ligi Narodów i o wdrożenie w tej sprawie śledztwa w myśl rezolucji z 10-go grudnia.

23-go maja w Kownie odbył się wielki wiec protestacyjny przeciwko wypadkom w Dmitrówce. Około 5.000 osób wzięło udział w tym wiecu, przy czem uchwalono rezolucję protestacyjną. Rozwiązaniu wiecu część uczestników udała się przed lokal "Dnia Kowieńskiego", gdzie wybito szyby w redakcji, druga część udała się do gmachu gimnazjum polskiego, gdzie również zostały wybite szyby.

"Lietuvos Aidas" na temat zajścia zamieścił artykuł p.t.: "W niewoli u barbarzyńców": "Dreszcz powinien być wstrząsnąć naszymi czytelnikami, gdy przeczytali wczoraj straszną wiadomość o nie-ludzkim okrucieństwie polskich żołnierzy na wieczorku młodzieży litewskiej. Być może, iż stało się to bez wiedzy wyższej władzy, w każdym razie jednak zostaje charakterystycznym dla psychiki polskiej i poglądów polskich na Litwinów. Polacy często odznaczali się okrucieństwem, szczególnie za czasów pańszczyzny i podczas powstania. Widocznie i teraz charakter Polaków nie zmienił się. Szczególnie okrutni są Polacy w okupowanych przez nich krajach. Wcześniej czy później jednak przyjdzie czas, gdy Litwini pójdą wyzwalać swych braci, gdy Ukraińcy wyzwolą swych braci, Ukraińców, gdy Moskale sprowadzą z Polakami swe rachunki. Dopóki jednak nie wybije ta godzina wyzwolenia, nie można milczeć, złożymy ręce, gdy się dzieją takie okrucieństwa. Musimy zdecydować się na wszystko, aby los ujarzmionej ludności nie był tak ciężki.

Cóż konkretnego może zrobić pod tym względem Litwa i jej rząd? W warunkach obecnych trudno jest osiągnąć coś realnego i praktycznego. Jednak rząd i społeczeństwo litewskie powinno podnieść swój głos protestu. Należy pamiętać, że z litewskiego punktu widzenia Wileńszczyzna jest okupowana przez Polaków, że jej obywatele ~~zawierają~~ w istocie są obywatelami Litwy. Polacy są tylko okupantami, lecz i w okupowanym kraju nie wszystko jest dozwolone. Nie chcemy myśleć, że podoficerowie à la Wilkowski wyprawiają swe debosze na rozkaz Warszawy. W tym jednak wypadku uwierzmy w cywilizację rządu warszawskiego, jeżeli poweźmie on środki w celu zbadania sprawy i ukarania winnych. Niestety, widzimy jednak, że Polacy prowadzą dochodzenie w kierunku prowokacyjnym. Chcą zamaskować nieludzką samowolę żołnierzy polskich, składając winę na ludność litewską. Jasnym jest, że idąc tą drogą, niedaleko się zajdzie. Dla wszystkich jest chyba jasnym, że Litwini bynajmniej nie zamierzają porwać placówek polskich. Jak widać jednak z polskiego badania, chcą oni winę zważyć na niewinnych Litwinów. Nie sądzimy, aby zgadzało się to z zasadami najzwyczajniejszej moralności.

Coprawda, nie jest to pierwsze okrucieństwo polskie. Takie same wypadki zdarzały się z Ukraińcami, Białorusinami i innymi. Jednak przelana krew niewinnych ludzi woła o pomoc i wznaga opór, porusza społeczeństwo tych narodów, których ofiary muszą dzisiaj cierpieć ucisk i samowolę Polski. Naszym obowiązkiem jest poważnie przygotować się do wyzwolenia swych braci, gdy wybije godzina.-

III.ZAGABNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

"R y t a s" o w i z a c h .

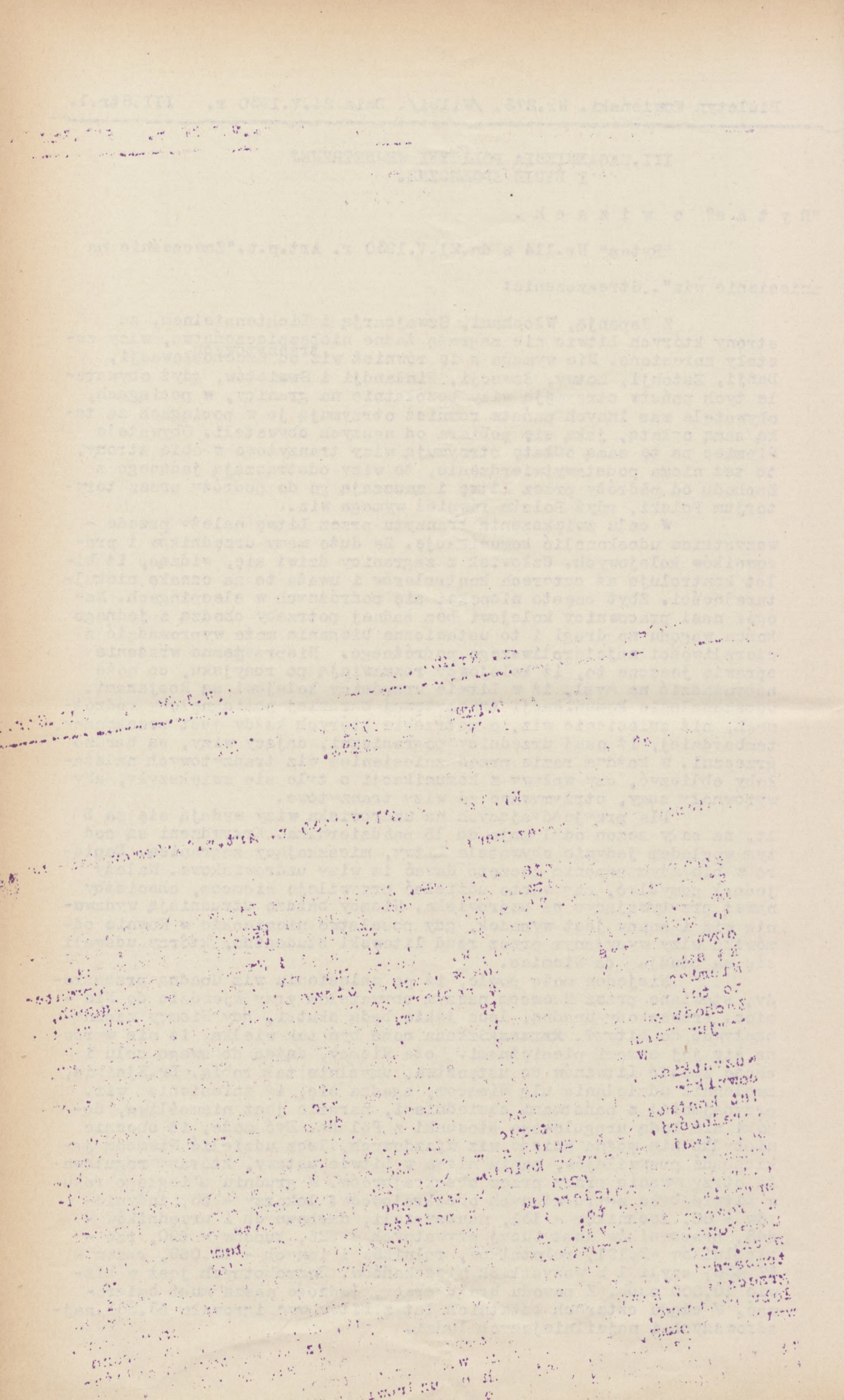
"Rytas" Nr.114 z dn.21.V.1930 r. Art.p.t."Zawczasie na
zniesienie wiz". Streszczenie:

Z Japonją, Włochami, Szwajcarią i Lichtensteinem, ze strony których Litwie nie zagraża żadne niebezpieczeństwo, wizy zostały zniesione. Nie wymaga się również wiz od Czechosłowacji, Danji, Estonji, Łotwy, Szwecji, Finlandji i Szwajcarii, gdyż obywatele tych państw otrzymują wizy bezpłatnie na granicy, w pociągach, obywatele zaś innych państw również otrzymują je w pociągach za taką samą opłatą, jaką się pobiera od naszych obywateli. Obywatele Niemiec za tę samą opłatę otrzymują wizy tranzytowe w obie strony, to też niema podstawy twierdzenie, że wizy odstrasza jadącego z Zachodu od podróży przez Litwę i zmuszają go do podróży przez terytorjum Polski, gdyż Polska również wymaga wiz.

W celu zwiększenia tranzytu przez Litwę należy przede wszystkim udoskonalić komunikację. Za dużo mamy urzędników i pracowników kolejowych. Człowiek z zagranicy dziwi się, widząc, iż bilet kontroluje aż czterech kontrolerów i uważa to za oznakę niekulturalności. Zbyt często niepokoi się podróżnych w sleepingach. Na ogół nasi pracownicy kolejowi bez żadnej potrzeby chodzą z jednego końca wagonu na drugi i to ustawiczne bieganie może wyprowadzić z cierpliwości najcierpliwszego podróżnego. Nieprzyjemne wrażenie sprawia jeszcze to, iż kolejowcy rozmawiają po rosyjsku, co może doprowadzić do myśli, iż w Litwie urzędnicy kolejowi są Rosjanami. Udoskonalenie komunikacji tranzytowej bardziej pociągnęłoby podróżnych, niż zniesienie wiz, o potrzebie których każdy jest przekonany, tembardziej, iż nasi urzędnicy pograniczni, dający wizy, są bardzo grzeczni. W każdym razie przed zniesieniem wiz tranzytowych należałoby obliczyć, czy wpływ z komunikacji o tyle się zwiększy, aby wyrównać sumy, otrzymywane za wizy tranzytowe.

Dla przyjeżdżających na uzdrowiska wizy wydają się za 5 lt. na cały sezon od 1 maja do 15 października. Krzywdzeni są pod tym względem jedynie obywatele Litwy, mieszkający zagranicą. Dopiero w bieżącym sezonie zaczęto dawać im wizy uzdrowiskowe. Należy jednak pomyśleć, czy warto udzielać przywileje Niemcom, chociażby nawet przybywającym na uzdrowiska. Niemcy bardzo utrudniają wydawanie wiz i znany jest wypadek, gdy poselstwo niemieckie w Kownie odmówiło wizy wysykanym przez rząd litewski studentom, którzy udawali się na studia do Niemiec.

Nie jeden może powie, iż po zniesieniu wiz upadną przeszkody, stawiane przez Niemcom naszym obywatelom przy wjeździe do Niemiec. Przeszkody upadną, lecz jakie będą skutki, gdy Niemcy zaczną napływać do Litwy? ~~Rxxxxx~~Szkoda może być tak wielką, iż nie wyrówna się jej sumami pieniężnymi. Może Niemcy, dając do swego celu i chcąc zmusić Litwinów do ustępstwa, umyślnie tak robią. Dr.Ejnikis, zwolennik udzielania ulg Niemcom, zgadza się, iż zniesienie wiz, przynajmniej z państwami sąsiednimi, narazie jest niemożliwe, dopóki nie będą uregulowane stosunki z Polską. Być może, iż obecnie nie tylko nie można znieść wiz wjazdowych, lecz udzielić Niemcom jakichkolwiek przywilejów, zanim niema w Litwie ustawy, któraby regulowała otrzymywanie pracy przez obcokrajowców. W grudniu ubiegłego roku w Litwie było zatrudnionych obcokrajowców: lekarzy - 53, inżynierów - 80, techników - 131, nauczycieli, duchownych i urzędników - 648, pracowników instytucji prywatnych - 626, kupców - 690, rzemieślników - 24101, robotników, rolników i innych - 13.069, razem - 17.488, czyli 1 % wszystkich mieszkańców. Bezrobotnych jest w Litwie 10.000 osób. Z powodu braku pracy, ludność nasza musi emigrować. W ciągu czterech ostatnich lat z Litwy wyemigrowało 53.288 najzdrowszych i najsilniejszych ludzi.



Poza handlem i przemysłem, obcokrajowcy cisną się i do rolnictwa. Według danych statystycznych, w rolnictwie pracuje 7.000 robotników obcokrajowców.

W przemyśle, nawet właściciele naszych przedsiębiorstw pomagają Niemcom umocnić się. Jeżeli w przedsiębiorstwie potrzebny jest jakiś kowal czy monter, sprowadza się go z Niemiec, początkowo na krótko, dla zmontowania maszyny i nauczania robotników. Wkrótce, zamiast wyjechania do Niemiec, sprowadza on z waterlandu swą narzeczoną czy żonę, następnie dzieci, kuzynów, kuzynki, szwagrów, zięciów, innych krewnych, sąsiadów czy znajomych. Wszystko to ciągnie do Litwy w gościnę i całe przedsiębiorstwo znajduje się w rękach niemieckich. Kto znał Szance /przedmieście Kowna.Red./ i porówna je z czasem obecnym, przyzna się, że stały się one prawdziwym gniazdem niemieckim.

W kraju Kłajpedzkim jest jeszcze gorzej. Z 5.000 obcokrajowców, przebywających w tym kraju, połowę prawie stanowią Niemcy. Niedawno upłynął termin opuszczenia kraju Kłajpedzkiego przez nauczycieli, obywateli niemieckich. Wystarczyło jednak, aby prasa niemiecka podniosła hałas i nauczyciele pozostali na miejscu, chociaż kpią oń z Litwy, ucząc dzieci, iż siedziskiem rządu Litwy jest Moskwa, kraju Kłajpedzkiego - Berlin i t.p. W innym państwie za takie nauczanie obcokrajowiec byłby natychmiast wydalony z kraju. To samo z niektórymi sędziami, którzy gardzą wszystkim, co jest drogie dla Litwinów. Jeżeli co rąk uzdrowiska litewskie zwiedzają setki Niemców z najodleglejszych dzielnic, to wszystko to również robi się nie bez pewnej intencji. Czyżby robotnik z granicy francuskiej, belgijskiej, czy holenderskiej, posyłał swe dzieci na wakacje do Kłajpedy, gdzie niema ani krewnych, ani znajomych, jedynie tylko dlatego, że tu jest taniej. A takich dzieci przebywa tysiące. W roku ubiegłym urządzono jeszcze lepiej. Do granicy litewskiej wzięto dzieci w pociągach, od granicy zaś, aby się nie tak rzucało w oczy, - pojedyną. Niemcy innych uzdrowisk w Litwie nie zwiedzają, a jedynie w kraju Kłajpedzkim, gdzie ze względów narodowych bodaj czy mogą oni być pożądanymi. Inne państwa, jak Polska i Lotwa, wykozerenik element niemiecki. Jedynie Litwa pozostała dla Niemców obiektem "Drang nach Osten". Z Królewca jeżdżą goście po Litwie, fotografują jej ciekawsze miejscowości, po powrocie zaś do Niemiec wygłaszają odczyty, dowodząc, jak Litwa mało jeszcze jest zaludniona i że jest ona niezłym gruntem dla kolonizacji. Wysiedleni z Rosji i Polski Niemcy żyją jeszcze w barakach i oglądają się, czyby się nie dało osiąść w Litwie.

W podobnych warunkach mówić o udzielaniu jakichś przywilejów dla Niemców byłoby przedwczesne. Prof. Paksztas w swym odczytaniu w uniwersytecie powiedział, że niema w Europie drugiego narodu, któryby był tak wystawiony na niebezpieczeństwo wynarodowienia, jak nasz i żaden naród w Europie nie ma tak wynarodowionych, jak nasz naród. Brutalnie rozumujący naród dotychczas będzie niezadowolony, dopóki będzie powiawał sztandar naszej niepodległości, dopóki urodzajne pola będzie orał pracowity Litwin i dopóki będzie brzmiało słowo litewskie.

Sprawa oskarżonych o szpiegostwo na rzecz Polski - Dochodzenie w sprawie por. Kowalewskiego, strzelca Wilkického i Wojtkiewicza, oskarżonych o szpiegostwo na rzecz Polski, zostało już zakończone. Podprokurator sądu wojennego kpt. Gudawiczius przystąpił do opracowania aktu oskarżenia. Dociekanie ustaliło, iż w aferze brali udział również dwaj pracownicy elektrowni kowieńskiej, Sawicki i jego żona. Ponieważ zbiegli oni do Polski, sprawa ich została umorzona. Sprawa czwartego oskarżonego Żarskiego została przekazana sądowi cywilnemu. Sprawa znajdzie się na wokandy sądowej w jesieni.

